

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A.V.**, Š.X., M. proti žalovanému: **JUDr. P.M.**, advokát, D.X., B., správca konkurznej podstaty úpadcu: A., a.s., C.X., N., IČO: X., o **určenie pravosti pohľadávky**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2004, č. k. 9 Cbi 23/04-24, a to do časti trov konania, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. novembra 2004, č. k. 9 Cbi 23/04-24 sa v napadnutej časti trov konania **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. novembra 2004, č. k. 9 Cbi 23/04-24 určil, že pohľadávka žalobcu vo výške 12 252,67,-- Sk vedená na Krajskom súde v Bratislave pod č. k. 1K 01/00, uplatnená proti úpadcovi A., a.s. N., IČO: X., je po práve a zaraďuje sa do štvrtej triedy.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa tak, že uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 3 000,-- Sk.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 12 252,67,-- Sk, ktorú mu žalovaný poprel na prieskumnom pojednávaní z dôvodu, že pohľadávka nesúhlasí so zostatkom na účte.

Žalovaný na pojednávaní 8. novembra 2004 pohľadávku žalobcu vo výške 12 252,67,-- Sk uznal a zaraďil ju do štvrtej triedy.

Súd prvého stupňa skutkové zistenia založené na zhodnom tvrdení účastníkov konania si v celom rozsahu osvojil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

O trovách konania prvostupňový súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca mal vo veci plný úspech, a preto mu súd prvého stupňa priznal náhradu trov konania v sume 3 000,-- Sk (zaplatený súdny poplatok).

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolanie, a to do časti, ktorou mu bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 3 000,-- Sk, v zákonom stanovenej lehote a navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 9 Cbi 23/04-24 z 8. novembra 2004 v rozsahu výroku o náhrade trov konania tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania z týchto dôvodov:

Právo žalobkyne podať žalobu vyplýva z ust. § 23 ZKV. Konanie o takejto žalobe je preto jednoznačne konaním vyvolaným konkurzom. V zmysle § 33 ods. 1 písm. b) ZKV trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konaniach, súvisiacich s konkurzom sú vylúčené z uspokojenia. Zákon o konkurze a vyrovnaní úpravu práv a povinností žalobkyne a žalovaného a postupu súdu v rámci incidenčného sporu prenecháva na všeobecné procesné právne predpisy - najmä na O.s.p.

Ani ustanovenia ZKV, ktoré majú prednosť pred všeobecnými ustanoveniami O.s.p. však výsledne nezakazujú, aby súd priznal náhradu trov konania žalobkyni. Vylúčia len možnosť uspokojiť takúto pohľadávku.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej častiuložilo žalovanému povinnosť uspokojiť takúto pohľadávku, napriek tomu, že trovy nebudú môcť v zmysle ZKV byť uspokojené v rámci konkurzného konania úpadcu. To vznáša právnu neistotu do právneho vzťahu medzi účastníkmi konania založeného napadnutým rozsudkom. Takýto rozsudok nebude mať autoritu, neslúži na ochranu práv účastníkov, neupevňuje právny poriadok, nakoľko nie je možné ho dobrovoľne splniť (§ 33 ods. 1 písm. b) ZKV) a nie je možné ani jeho splnenie vynútiť donucovacou mocou štátu. Použitie § 142 O.s.p. v prípade rozhodovania o trovách tohto konania preto nie je správne.

Žalobkyňa sa písomne k odvolaniu žalovaného vyjadrila a navrhla napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť z týchto dôvodov:

V danom prípade ide o spor, ktorý vyvolal správca konkurznej podstaty bezdôvodne tým, že na prieskumnom pojednávaní bezdôvodne poprel v plnej výške žalobkyňinu pohľadávku. Správca konkurznej podstaty vo svojom vyjadrení z 18. mája 2004 uviedol, že opätovne preskúmal účet žalobkyne a zistil, že uplatnená suma je uvedená na tomto účte ako

zostatok. Keby si SKP bol vykonával svoju povinnosť svedomite a zodpovedne, mohol tak predísť žalobe.

Žalobkyňa má za to, že v danom prípade nejde o také trovy konania, ktoré má na mysli ust. §§ 25 a 33 ZKV, ale o bežnú náhradu škody, ktorú spôsobil SKP. Poukázala záverom na ust. § 8 ods. 2 ZKV, podľa ktorého je SKP povinný pri výkone tejto funkcie postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedať za škody vzniklé porušením povinností, ktoré mu ukladá zákon, alebo mu ich uloží súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 písm. f) O.s.p. a dospel k názoru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

Odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, ktorý v predmetnom spore rozhodol o trovách konania podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t. j. podľa úspechu účastníkov v konaní.

Sám odvolateľ poukázal na to, že predmetom sporu je žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia pravosti svojej pohľadávky prihlásenej do konkurzu, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 1K 01/00 z dôvodu popretia jej pohľadávky správcom konkurznej podstaty - žalovaným v súlade s ust. § 23 ods. 2 ZKV. Rovnako sa stotožňuje odvolací súd s názorom žalovaného, že ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v platnom znení neriešia procesno-právne postupy súdu v rámci incidenčných sporov, tieto vzhľadom na ust. § 66e ods. 1 ZKV sa riadi primerane ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku.

Pri rozhodovaní súdov o náhrade trov konania preto treba postupovať v súlade so zásadami Občianskeho súdneho poriadku, a to ust. § 142, ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania, čo znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania.

Treba prisvedčiť žalovanému, že v zmysle ust. § 33 ods. 1 písm. b) ZKV z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Teda napriek rozhodnutiu súdu prvého stupňa, ktorým uložil žalovanému nahradiť žalobkyňu trovy konania, k úhrade týchto trov v rámci konkurzného konania vzhľadom na ust. § 33 ods. 1 písm. b) ZKV nedôjde.

Odvolací súd sa nestotožnil s názorom odvolateľa, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nemá autoritu, neslúži na ochranu práv účastníkov a neupevňuje právny poriadok, keďže žalobkyňa má právo, keďže bola v spore úspešná, na náhradu trov konania. Tieto si môže vymáhať v prípade, že konkurzné konanie skončí prebytkom po uspokojení všetkých veriteľov a v takomto prípade by rozhodnutím súdu o nepriznaní náhrady trov konania bola poškodená na svojich právach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti trov konania ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. septembra 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová